

TOVERITARTAR

No. 12

Tiistaina, Maaliskuun 21 p.—Tuesday, March 21st

1922—Kahdestoista Vuosik.

KATSAUSTA

Katsellessamme Toveritarta, sekä yleensä järjestöme lehtiä, huomaa niistä eri paikkakuntajärjestöistä laihuttavia eteenpäin pyrkimisen merkkejä, enemmän kuin milloinkaan muulloin koko järjestöme olemassaolon ajalla. Varsinkin tietoisuuden hankkiminen on erikoisena ilmiönä nykyään järjestön jäsenten keskuudessa. Eikä se ilmene ainoastaan miespuolisissa tovereissa, vaan alkavat myöskin naiset pyrkiä mukana. Nais-toveritkin jo heräävät tietoiseen toimintaan ja tajuamaan sen tosiasian, että luokkataistelussa tarvitaan kaikki työläiset.

Vuosi on kulunut jo umpeen siitä, kun järjestöme oli pakotettu eroamaan Amerikan sosialistipuolueesta, sen luokkataistelun tieltä pois vajoamisen vuoksi. Ja tosiaankin on nähtävissä se totuus, että uutta virkeyttä ja innostusta on senjälkeen voitu työläisiin lietsoa, saada heidät runsaimmassa määrässä aktiiviseen toimintaan. Jo yksin se, että naisetkin on otettu huomioon ja vedetty luokkataistelun piiriin, on kerrassaan suuri edistysaskel. Enemmän kuin milloinkaan ennen, alkavat nyt naisemme olla mukana kaikessa osastotoiminnassa.

Sosialistipuolueen yhteydessä olessamme ei sen taholta tehty mitään huomattavampaa työtä naisten mukaan vältämiseksi ja valistamiseksi luokkatietoisiksi. Vihdoinkin sekin asia alkaa korjaantua.

Naisetkin on saatava tietoisiksi työväenliikkeen menettelytaivoista ja periaatteista, siihen velvoittaa meitä uusi puolueemme. Huomatavaa innostusta naisten keskuudessa on ilmennyt senjälkeen, kun naisten Moskovan kongressin päätökset täälläkin ovat tulleet tunnetuksi. Sekin lienee vaikuttanut, että esim. tämän maan suomalaiset työläisnaiset suuremmissa määrässä alkavat kiinnittämään huomiotaan yhteiskunnallisiin kysymyksiin ja toivovat jo pääsevänsä pois sorrosta ja siitä vuosituhantaisesta alennustilasta, jossa nainen on ollut. Pyrkivät tietoisuuteen, tasa-arvoisuuteen innokkaammin kuin koskaan ennen.

Näinä aikoina on näkynyt lehdissä sensuuntaisia ajatuksia, että naisten pitäisi muodostaa agitatorijoukkoja jokaisen osaston yhteyteen, siten valloittaaksemme yhä suurempia naisjoukkoja valistuksen piiriin ja saaduksemme heidät mukaan luokkataisteluun. Jo onkin aika kaikella tavalla asettaa telheet riistajoukkojen tielle ja yhtenä keinona siihen on juuri koota kaikki naiset luokkataisteluarmeijan. Meidän tulee kaikin keinoin taistella liittoutunutta riistäjien maita vastaan ei miehinä ja naisina, vaan yhteisenä työväenluokkana.

Toveritaret, kautta maan. Yhtykäämme kaikki jäseniksi Työväenpuolueen osastoihin ja toimikaamme niissä kaikella tarmolla. Opiskelkaamme lukurenkalassa, toimikaamme kaikissa niissä tehtävissä, mitä meille tarjotaan. Sitä tuemme ja vahvistamme perustettua puolueettamme ja sitä tietä onkin työmme erittäin suuresta merkityksestä työväenluokalle.

Tehtävämme voimakkaasti työtä omien agitatoriaseltemme levittämiseksi. Etenkin Toveritaren tunnetuksi tekemiseksi uhratkaamme aikaa. Se työ kantaa hyviä hedelmiä. Kaikella tavalla pyrkikäämme yhteiseen päämäärään. Lehtiä ja kirjallisuutta lukemalla avautuu näköpiirime ja niin tulemme tietoisiksi asioista, joista meillä ennestään on ollut vain hämärä aavistus. Tietoisuus on paras aseemme. Pyrkikäämme tekemään velvollisuutemme luokkataistelussa. — Aina Piirainen.

Meidän Sankarimme

*Sadun sankari suur oli
Winkelfried
ja uljain pojista Sveitsin.
Syli auki hän syöksyi vihollisiin,
mi uhkasi tuhansin peitsin,
ja peitsi-muuri se murtumaton
edessä vapaus-armeijan on.*

*Syli auki nyt syöksyi
Winkelfried,
kokos monta vihollis-peistä
hän rintaansa, niin rivit
aukaisten
ja murtaen muurin eistä.
Mut ylitse urhon, mi keihäät
kaas
nyt toverit voittohon ryntäsi
taas.*

*Kuten keihäät vihlovat
Winkelfried
keräs sankari-rintaansa kerta,
niin ryntää nyt proletaarin*

*etujoukkomme vuotaen verta
ja palavalla innolla paljastaen
jalon rintansa lahtari-keihäillen.*

*Nyt tyrmähän ja ohranan
luolahan
meidän Winkelfriedimme
sortuu.*

*Vaan sankari-voimat kun
tuhoutuu,
myös vihollis-rintama murtuu.
Ja kerta työn vapaus-armeijan
tie voittohan nähdään aukeevan.*

*Esitaistelijoittemme ruumiitten
yli joukot ryntää kerta,
se tyrannit julmat tietäkää,
jotka janootte meidän verta.
Me kansamme kaadamme
multahan
ne keihäät kuin iskitte rintahan!*

Aukusti.

Ovatko Amerikan työläistyöt kaleja?

Työläistyttö voi pukeutua \$90:lla vuodessa aistikkaasti ja sirosti ja tarvitsee 60 senttiä päivässä ruokaan, erään Kansain oikeuslaitoksissa Puolorian kauppiain taholta esitetyn todistuksen mukaan tehdasoloja koskevassa kuulustelussa.

Kapitalistiluokka näin alottelee taisteluaan tyttöjen ja naisten palkanalennukseksi \$6 viikossa. Kansain tapahtunut kuulustelu uudistuu paikoin kaikissa Yhdysvaltain valtioissa.

Kullen palkkatason siis tahtovat kapitalistit saada voimaan lain avulla, tuotanto-oloja hallitsevilla tuomioistimillaan ensiksi naisille ja tytöille, siten pojille ja miehille.

Luhistuvalla kapitalistisella järjestelmällä on keinonsa luoda suuressa mittakaavassa halpaa työvoimaa. Kiltollisen maaperän tarjoavat tälle halpapakkeihin työvoiman luomiselle ammatittomien naisten ja tyttöjen suuret joukot. Yhä aleneva työläisten elintaso pakottaa perheenäidin ja valvon jättämään kodin, jotta perhe saisi perheensä pienin tuloin välttämättömästi tarvittavan lisän.

Ammatittomien naisten tulva työmarkkinoilla helpottaa kapitalistien puuhia ammatillisten työläisten palkkojen alentamiseksi ja siten heinontaa asemaa jatkuvasti. Orjuuttava luokka käyttää siis naisen luonnollisesta asemasta johtuvaa tilaa luokkatarkoituksiinsa. Naisen äidin velvollisuudet hänen perhevelvollisuutensa, hänen tottumattomuutensa yhteiskunnantaa tekevät omistavalle luokalle helpommaksi riistää naista vieläkin sääliämmämmän ja armoittomammin kuin miestä.

Eläme palkkojen alennuksen ja uuden murskaamisen ajassa. Tieteilijän laskelmin valmistautuu riistajaluokka nujertamaan ammatillisten työläisten vastarintaa oikeuslaitoksissa propageraamalla työlle ja naisille kuuden dollarin viikkopalkka.

Pakottamalla vähemmän vastustuskykyiseen osaan ensiksi hyväksymään palkanalennuksen, valmistetaan näistä aineksista ase vastahakoisempia ammatillaisia työläisiä vastaan. Sitä ei heillä ole ainoastaan mahdollisuus tehokkaammiin riistää naistyöläisiä, vaan samalla keino alentaa miestyöläisten elintasoa pienentää palkkoja heinontaa työläisten asemaa ja suurentaa työttömyyden vara-armeijaa.

Puolet Yhdysvaltain väestöstä ja kolmasosa maan työtätekevästä on naisia. Kuitenkin järjestyneitten naisten lukumäärä on verrattain pieni. Naisen ei tule "skäppiämällä" tehdä työtä halvemmalla palkalla huonontaa työläisten tilaa. Sama palkka samasta työstä olkoon naisten tunnustamanaan ja yhäi nouseva palkka heidän päämaalinsa loesa tarkoituksessa naisten tulee järjestäytyä työläistyöväen kanssa luokkataistelutoveriksi.

Suhteellisesti pieni järjestyneiden naisten luku todistaa että tapa jolla naiset lähestymme ei ole oikea. Oikeampi tapa asettua kosketukseen naisten kanssa tuottaisi ehdottomasti parempia tuloksia. Järjestetty työväestö ei ole osannut ottaa huomioon naisille ominaista psykologiaa ja yhteiskunnallista asemaa. Työn oimittuminen vaatii että naisille tarkoitettussa vetoamuksissa otetaan nämä erikoisuudet huomioon. Tämä ei sulkaakaan esota että nainen olisi miesiä "alempi" vaan yksinkertaisesti tilten otetaan huomioon naisen erikoisuudet. — Jeannette D. Pearl.

toisia suorittaessaan tärkeitä tehtäviä yhteiskunnan uudelleenrakentamistyössä.

NAISEN ASEMA

Kirj. Anna Kauppinen.

Jo kautta aikojen on naista pidetty ala-arvoisena, niin kodissa kuin yleismaailmallisessak. yhteiskuntapiirissä. Naisella on ollut kannettavanaan kaikki raskaimmat kärsimystaikat, eikä hän ole saanut osakseen pienintäkään huomaavais. miltään puolen, vaan aina on ollut ohjattu, alas lyöty ja häviöity. Nainen on ollut sanan täydessä merkityksessä yhteiskunnan halvin ja uupumattomin orja. Vasta viimeisten vuosikymmenten aika on ilmennyt naisten keskuudessa jonkinlaisia vapauspyrkimyksiä ja ovathan osalta voittaneetkin itselleen joitain oikeuksia, mutta ainoastaan yläluokan naiset. Hehän ovat niitä, jotka eivät milloinkaan ole saaneet tuntea työorjan raskaasta kuormasta, mitä he silloin myös tietävät pohjajoukkojen etujen valvomisesta vaikkapa heillä onkin huomattavia virkapaikkoja valtioiden hallinnoissa y. m. Mutta ovatko he virkapaikoissaan työläisten etujen kannalla, heidän turvallisuuden ja huollon ylläpitämiseksi? — Ei, vaan ainoastaan oimien yksilötujensa ja kunniansa tähden, että heillä vaan pysyisi täydelliset "lihapadat" ja elämä olisi kaikin puolin turvattu, siksi istuu meillä naisia majureina y. m.

Työläisnaisetkin ovat alkaneet valventua, ovat alkaneet ajatella yhteiskunnallista asemaansa ja ovat myös alkaneet vaatimaan itselleen oikeuksia, ei tietenkään virkapaikkoja, vaan hiukan huojennusta omiin jokapäiväisiin kantamuksiinsa. Ovat saaneetkin pikkuparannuksia, kuten lyhyemmän työpäivän tehtaassa, mutta nekin usein sattumalta.

Useassa tapauksessa "kansanvallattainen" hallitus myöntää lakipykälän, jotta naisetkin voivat tehdä yhtiötä j. n. e. Sitten vielä kotifaskareet päälle, kas tässä meidän työläisnaisen lain suojelus on kapitalistisessa yhteiskunnassa. Ei yhtään helpompia kuin ennenkään; ei huolehdi hallitus siitä, saavatko työläisnaiset ruokaa tai lämmintä, jos heillä on vaatteita tai jalkineita, jos he sairaudessa saavat kunnollista hoitoa, eli yleensä josko heillä on elämisen oikeutta lainkaan ilman työn raadantaa. Ellei ole työtä, niin kuole... Ei ole työläisnaisen

asema yhtään entistä parempi, vaikka olisi kaikki hallitusvirkaolijat naisia, sillä heidät valitaan yläluokasta, ja he myös omia etujaan valvovat.

On kyllä olemassa lakeja vanhuuden turvaamiseksi tapaturmain varalta ja äititylakeja, mutta ne ovat vaan paperilla, paperilla säätää "kansanvallattainen" hallitus joukon vapauksia, mutta käytännössä niitä ei milloinkaan toteuteta, sillä niitä ei ole sitä varten laadittukaan, että toteutamista varten. Mutta siten pimitetään kansaa, uskotetaan kansalle, katsokaa näin hyvät säädökset meillä on... Onko niistä apua, se on toinen asia.

Tutkessamme työläisnaisen asemaa Neuvostoyhteiskunnassa, huomaamme sen olevan tyyten vastakkaisen. Neuvostohallitus antaa työläisnaiselle samat oikeudet kuin miehellekin, sitä täydellisen tasa-arvoisuuden miehen rinnalla. Se vapauttaa työläisnaisen kaikista vanhanajan tavoista, jotka muodostuvat esteiksi naisen vapaudelle. Täydellinen maksuton hoito ja huolenpito sairauden aikana, vanhuudessa täydellinen yöspito ilman maksua ja raskasta työn tekoa. Neuvostovallassa työläisnaisella on oikeus miehen kanssa tasa-arvoisena valita kaikkiin neuvostoihin omat edustajansa ja myös itse tulla valituksi. Lenin eräässä lentolehtisessään sanoo: "Meidän tulee opettaa jokainen palvelijatarjakin valtion hoitoon. Nainen voi hoitaa miuka komisarin virkaa tahansa, hän voi suorittaa kaikkea työtä, armeijassa, kansantaloudessa, valtiomme hallinnossa y. m. Siis yleensä naisella on täysi vapaus kaikkine oikeuksineen Neuvostovallassa. Kaikki tämä tapahtuu siten, että järjestetään kotikommuuni, keskuspesuloinen, yhteiskunnallisten ruokalain perustaminen, lasten seimien, lasten tarhojen, leikkikenttien, kesäsiirtolain, koulujen, kouluruokaloineen j. n. e. Näiden avulla vapauttaa Neuvostovalta naisen orjuudesta. Naisella ei työstä tuluaan ole itkevä lapsilauma huolehdittavanaan, ei kiirettä ruuan laittoon tai pyykin pesuun, vaan voi vapaasti lähteä kokouksiin tai muihin yleishyödyllisiin toimintoihin j. n. e. Neuvostohallitus antaa naiselle vapauden opiskeluun, jota työläisnaiset välttämättä tarvitsevat, ollakseen täysituisista.